

N-am depășit vârsta întrebărilor

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

„Un bărbat înnoadă funii groase acolo unde femeia,
subtilă și strategă din natură, împletește fire de păianjen”
Garabet Ibrăileanu

- M-ascund după-ntrebări, pretind răspunsuri,
Combin culori de gând inexistente,
Adun sub aripi primăveri, capricii,
Măsor iubirea noastră în procente,

Dar știu că tu mă înțelegi, iubite,
Alintul meu e-o dulce abdicare,
Când îmi săruți obraji uzi de lacrimi
Să-ți amintești că roua dintr-o floare

O sorbi. Mi-ești drag așa cum numai cerul
Mă-ntâmpină în zori... Tulburătoare,
Tandrețea mâinii tale-mi dă răspunsul,
Dar zămislește-o altă întrebare.

- Ești ca un paradis plin de enigme,
Minuni răsar sub pașii tăi. Alintul
E ca o poezie ce mă-ndeamnă
Obedient să-i aflu labirintul.

Când îți ating tulpina mă-nfioară
Parfumul fin și formele curbate,
Iar roua de pe gura delicată
O sorb ușor când te întinzi pe spate.

Atât de dragă nu mi-a fost niciuna
Din stelele pribeg-n galaxie,
Ești plină de-ntrebări și de răspunsuri,
Dar tu, minune,-mi aparții doar mie.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Din volumul Ca și cum am împărți aceeași inimă -
Editura PIM Iași - 2016